

DAJŹE (9) *pt*

a *pochylone, e jasne.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Występuje w wypowiedzeniach wyrażających życzenie lub przekleństwo; bodajże, oby; utinam Mącz [w tym: dajże Pan Bog (4), dajże (Panie) Boże (3)] (9) :

a. *W zdaniach (7) : Dayże fie nam też wszystko dzyało wedle słowá twoiego RejPos 273; dayże nam dufájącym wŹe dobre śpráwował MycPrz I A4; ActReg 54.*

Frazy: »dajże Pan Bog mnożył« (2): Dayżecz pan Bog śzczęście mnożył By twoy śtan tak żacny był RejJóz A6v; Dayże cie pan bog nam mnożył ku naszey radości RejJóz L4.

»dajże Pan Bog chował (a. raczył chować)« (2): Day ze nas tak pan bog raczył w łáscze długo chować RejJóz P8v, L7.

b. *W oznajmieniach (2) : Miły boże dáy żeć pátynką łbá nátłuczono. Mącz 225a, 367a.*

Cf BODAJŹE, DAJ